Doğan Kardeş

Sayı : 81

13 Mayıs 1968
Pazartesi

Fiatı : 50 Kuruş

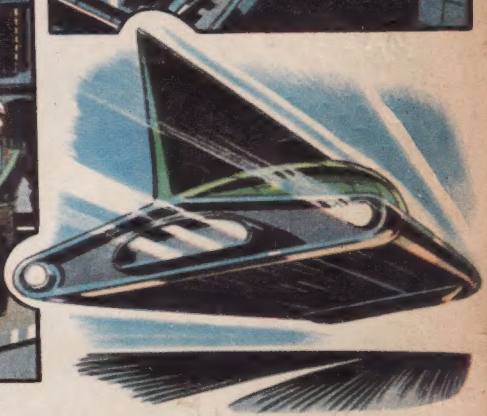

hakimiz

(Devamı son sayfada)

İKRAMİYELİ AİLE CÜZDANI DA VAR MI?

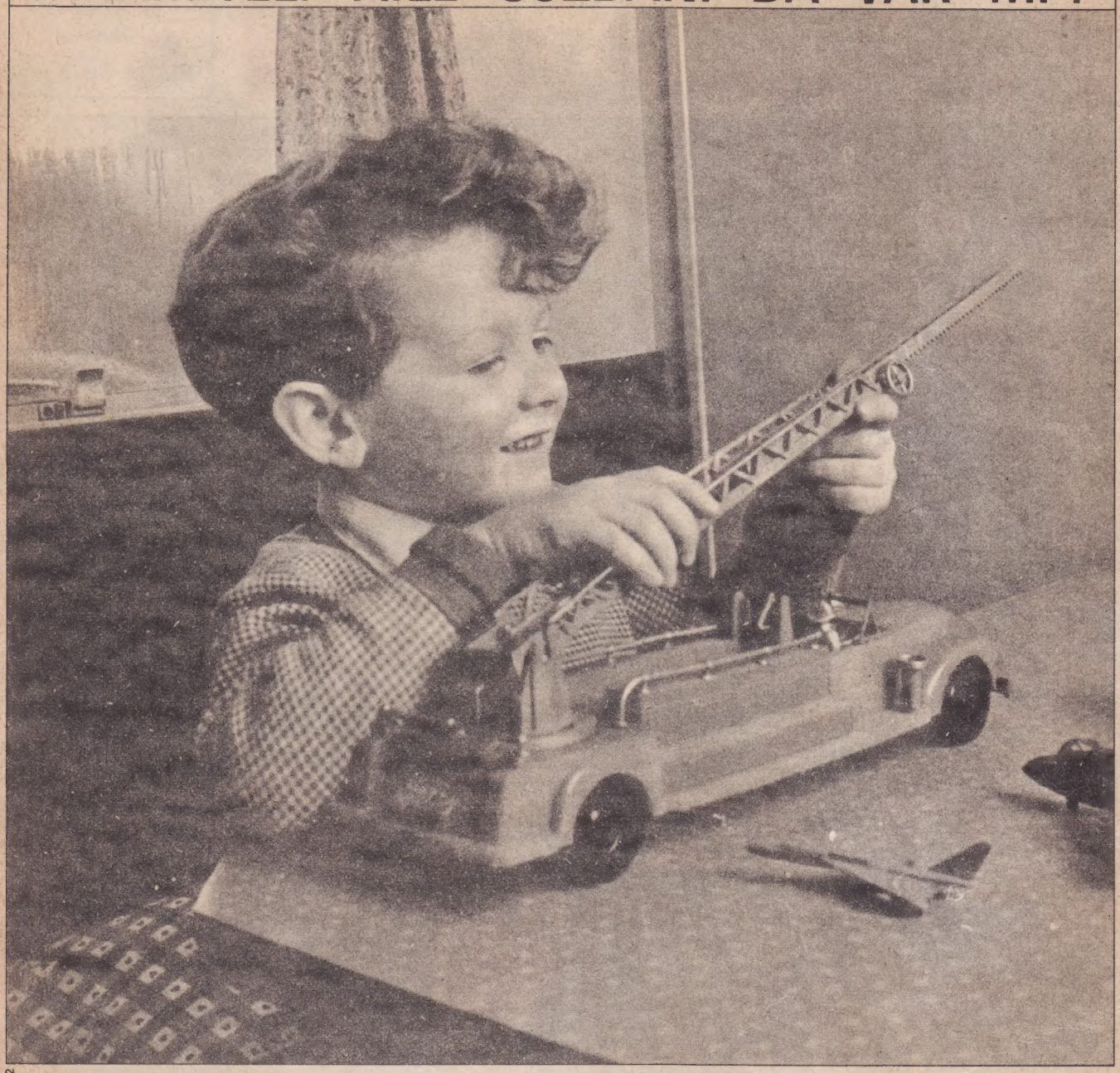

Küçük yaşta yapılan tasarruf bir
mutlu geleceğin ilk adımıdır.
Tasarruf hesaplarının en faydalısı
YAPI ve KREDİ BANKASI'nın İkramiyeli
Aile Cüzdanıdır.

❁

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

YAPI ve KREDİ
BANKASI
**Bu yıl
tasarruf mevduatı
sahiplerine**

9
MİLYON
LİRA

**tutarında ikramiyeler
sunacaktır.**

(MORAN - 832) — 86 M 902

Doğan Kardeş
ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

13 Mayıs 1968
Fiatı: 50 Kuruş
Yıl: 23 Cilt: 4
Sayı: 643-81

Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü:
YAVUZ HERKMEN

ADRES VE TELEFON NO. LARI

Yazı İşleri: Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul ✶ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İst. ✶ Yazı İşleri ve Abone Telefon: 27 34 54 - 55 - 56 ✶ Muhasebe Tel.: 22 00 24

ABONE ŞARTLARI

Yıllık: 25 TL. ✶ Altı aylık: 12,5 TL. ✶ Yurt dışı yıllık: 38 TL. ✶ Yurt dışı altı aylık: 19 TL. ✶ Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ✶ Yapı ve Kredi Bankası'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ

(Siyah Beyaz)

Tam sayfa	1500 TL.
3/4 sayfa	1100 TL.
1/2 sayfa	900 TL.
1/3 sayfa	600 TL.
1/4 sayfa	500 TL.

Renk ilâveleri özel tarifeye tabidir.

BASILDIĞI YER

Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi - Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul

Doğan Kardeş Dergisi ve kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

OYUNCAK AYI İLE AFRİKA SİNCABI

1 İngiltere'nin Cardiff şehrindeki hayvanat bahçesi müdürü Bay Palmer'in kızı Dawn'ın bir oyuncak ayısı vardı. Babası ona bir gün minimini bir de Afrika sincabı hediye etti. Sincap, bir şarap bardağına girecek kadar ufacıktı. ←

2 Oyuncak ayı ile tanışmak isteyen minik sincap, şarap bardağının kenarlarından tutarak doğruldu. Oyuncak ayıya uzandı. Burnunu onun burnuna dayadı. Gözlerini yumup koklayarak bu arkadaşlıktan memnunluğunu belirtti. ↓

3 Dawn'ın arkadaşı, minik sincapla kendi oyuncak ayısını tanıştırmak istedi. Ayısını getirdi. Minik sincap bu tüylü ayıdan adamakıllı korktu. Hiç de öbür ayı gibi sevimli değildi bu. Bardağın içine büzülüverdi. ↑

Fatih Parkı'ndaki Hava Şehitleri Anıtı...

İstanbul'da Fatih Parkı'ndaki Hava Şehitleri Anıtı önünde her yıl 15 Mayıs'ta bir anma töreni yapılır. Bu anıt 1914 yılında, ilk hava şehitlerimizin anılarını sonsuz kılmak için yaptırılmıştır.

İLK HAVA ŞEHİTLERİMİZ

Yazan: **FİKRET ARIT**

6 Şubat 1914 günkü İstanbul gazetelerinin birinci sahifelerinde heyecan verici bir haber çıktı. Uzun süreden beri lâfı edilen İstanbul - İskenderiye hava yolculuğu 8 Şubat 1914 pazar günü yapılacaktı. Yolculuğu yapacak olan uçakların pilotları Yüzbaşı Fethi ve Üsteğmen Nuri idi. Yeni doğmakta olan Türk havacılığının bu en iyi iki pilotuna rasıt olarak Üsteğmen Sadık ve Yüzbaşı İsmail Hakkı arkadaşlık edeceklerdi. On dört duraklı olan yol 2370 kilometre idi ve yirmi beş gün, ya da bir ay sürecekti.

1913 yılında iki Fransız pilotu İstanbul üzerinden Kahire'ye uçmayı başarmışlardı. Kudüs'lüler, Mısır'a geçen bu yabancı uçaklar yerine ay-yıldızlı uçakları görmek istiyorlardı. Daha sonra Mısır da bu isteğe katılınca hükümet, Balkan Savaşı bozgununu örtmek ve İslâm dünyasına bir gösteriş yapmak için iki Türk uçağını Suriye ve Filistin üzerinden Mısır'a göndermek kararını vermişti.

Fakat ancak iki yıllık bir geçmişi olan Türk havacılığı böyle bir yolculuk için tam anlamıyla hazırlıklı değildi. Üstelik uçaklar da yok denecek kadar az ve özellikle böyle bir yolculuk için yetersizdi. Durumu yakından bilmeyen halk ise iki yıl gibi çok kısa bir süre içinde havacılığımızın bu kadar gelişmiş olmasına çok seviniyordu. Bu yüzden yolculuğun başlayacağı günü büyük bir heyecanla beklemeye başladı.

8 Şubat 1914 pazar sabahı İstanbul'a hafif hafif yağmur yağıyordu. Hava oldukça soğuktu. Buna rağmen Yeşilköy'den Safra Köyü'ne giden şose ile İstanbul-Küçükçekmece şosesinin kesiştiği yerin kuzeyindeki Havacılık Okulu ve Merkezi'nin alanında büyük bir kalabalık toplanmıştı. Havacılar, kendilerini uğurlamaya gelen Harbiye Bakanı Enver Paşa'nın elini öptüler. Öbür devlet adamlarının ve subaylarının ellerini sıktılar. Yakınları ile öpüştüler. Uçaklarına bindiler. Önce Üsteğmen Nuri ile rasıtı Yüzbaşı İsmail Hakkı, iki dakika sonra da Yüzbaşı Fethi ile rasıtı Üsteğmen Sadık havalandılar.

Ne yazık ki bu havalanış Fethi, Sadık ve Nuri Beyler'in İstanbul'dan son ayrılışları oldu.

Yüzbaşı Fethi ve Üsteğmen Sadık 27 Şubat 1914 günü Kudüs'e gitmek üzere Şam'dan yola çıktılar. Şam-Kudüs arası hava yolu ile 220 kilometre idi. Kudüs'te inecekleri alanda Türk uçaklarını 80,000 kişi gibi koskoca bir kalabalık bekliyordu. Fakat genç havacılar Kudüs'e 90 kilometre uzaklıktaki Cehennem Vâdisi üzerinde çok kuvvetli bir hava akımına kapılarak düştüler.

Ölümleri millî bir yas yaratan Türk havacılığının bu ilk iki şehidi Şam'da Salâhaddin Eyyubi Türbesi avlusuna gömüldü.

Fethi ve Sadık Beyler'in bu acı sonunu 11 Mart 1914 günü Üsteğmen Nuri'nin şehitliği izledi. Nuri ve rasıtı İsmail Hakkı Beyler'in uçağı o sabah Yafa'dan yola çıktı. Fakat rüzgâr arkadan estiği için uçak yükselemedi. Gittikçe alçalarak suya çarptı ve kaldı. Çok iyi yüzme bilen Üsteğmen Nuri uçağın, dolayısiyle yüzme bilmeyen Yüzbaşı İsmail Hakkı'nın su üstünde kalmalarını sağlamak için kendini denize attı. Halk kayıklarla yardımlarına geldiği zaman, üstündeki ağırlıktan rahat hareket edemeyen, bu arada başlığını ve atkısını da çıkaramamış olan Üsteğmen Nuri sulara gömülüyordu. Yüzbaşı İsmail Hakkı da kendinden geçmiş olarak uçakla birlikte batmak üzereydi.

İsmail Hakkı Bey kaldırıldıkları hastanede kurtarıldı. Fakat hekimlerin bütün çabalarına rağmen Üsteğmen Nuri'yi kurtarmak mümkün olmadı. O da Fethi ve Sadık Beyler'in yanına gömüldü.

İlk hava şehitlerimizin anılarını sonsuz kılmak için hükümet 2 Nisan 1914 günü İstanbul'da, Fatih Parkı'ndaki anıtın temelini attı.

Osmanlı Devleti 16 Kasım 1914 te Birinci Dünya Savaşı'na girdi. Birinci Dünya Savaşı'nı Kurtuluş Savaşı izledi. Türk Ordusu İzmir'e girdi. Türk Hava Kuvvetleri İzmir'de bir Uçak Gurup Komutanlığı ve Uçak Okulu meydana getirdi. Gurup Komutanlığı'na ve Uçak Okulu Başöğretmenliği'ne de Pilot Binbaşısı Fazıl atandı.

İlk havacılarımızdan olan Binbaşı Fazıl son derece yurtsever, olağanüstü cesur, mesleğine âşık ve bilgili bir havacıydı. Birinci Dünya Savaşı'nın son günlerinde İstanbul üzerine gelen beş İngiliz uçağı ile tek başına savaşması onu millî bir kahraman yapmıştı. Fazıl Bey bu mücadelede bir düşman uçağını hasara uğratmış, kendisi de ağır şekilde ya-

İlk hava şehitlerimizden Yüzbaşı Fethi Bey

ralanmıştı. Buna rağmen, benzini tükenen uçağı Safra Köyü'ne indirmeyi başarmıştı. Milli Mücadele başında o da birçok havacı arkadaşı ile Anadolu'ya kaçmış, Kurtuluş Savaşı boyunca Uçak Bölüğü Komutanı olarak hizmet görmüş, 5 Eylül 1922 günü de Binbaşılığa yükseltilmişti.

27 Ocak 1923 günü idi. Binbaşı Fazıl, öğrencisi Deniz Astsubayı Emin ile havalanmıştı. Motor üstüste arıza yaptı. Binbaşı Fazıl alana inmek için dönmek istedi. Fakat hızı azalan ve yerden sadece 35 metre yükseklikte olan uçak bu dönüşe dayanamadı. Çakıldı. Öğrenci Astsubay Emin hemen şehit oldu. Bir beyin kanaması geçiren Binbaşı Fazıl da, hastaneye kaldırıldıktan altı saat sonra hayata gözlerini yumdu.

Havacıların o sırada en büyük komutanı olan Kurmay Yarbay Recai' (Ergüder) nin üst makamlara yaptığı teklif üzerine, Binbaşı Fazıl'ın şehit düştüğü gün olan 27 Ocak tarihi, Hava Şehitlerini Anma Günü olarak kabul edildi. Bu anma günü yıllarca devam ettikten sonra, ocak ayında havaların genellikle kötü olması, bu yüzden törenlere gerektiği kadar kalabalığın katılamaması nedeni ve Türk Hava Kurumunun teklifi ile Hava Şehitlerini Anma Günü 15 Mayıs'a alındı.

İki gün sonra bu günün kırk dört, ilk hava şehitlerimizi kaybettiğimizin de elli dördüncü yılıdır. Bu yıldönümünde bütün hava şehitlerimizi sevgi ve saygı ile analım. Türk Hava Kuvvetleri'nin bütün mensuplarına sağlık ve başarılar dileyelim.

DOĞAN KARDEŞ'ten KİTAP ve DERGİ İSTEYEN KARDEŞLER

1) Yayınladığımız kitap listesi dışında istekte bulunmayınız.

2) Ödemeli olarak kitap ve dergi istemeyiniz.

3) İçine posta pulu koyduğunuz istek mektuplarınızı TAAHHÜTLÜ olarak postalayınız.

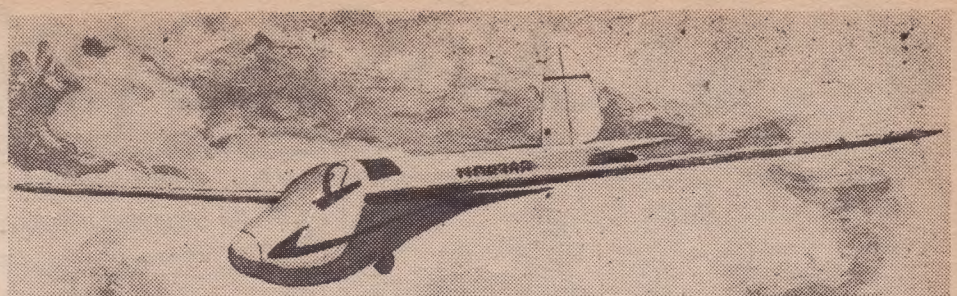

KUŞLAR GİBİ

İnsanoğlunun en eski dileği nedir? Bunu belki kimse söyleyemez. Fakat bir tahminde bulunabiliriz. İnsanoğlu, göklerdeki kırallıklarında kanat açan kuşları seyretmeye başladığından beri muhakkak ki uçmayı dilemiştir. İşte bu dilektir ki Long İsland'dan Amerikalı Bill Stegman'ı daha on dört yaşında iken plânör pilotu yapmıştır.

Bill Stegman Pilotluğunun hikâyesini şöyle anlatıyor:

«Kendimi bildim bileli akım-fikrim hep uçmaktaydı. Babam Amerikan Hava kuvvetleri'nde pilottu. Ödev bölgelerine giderken babamla birçok uçak yolculuğu yapmıştık. Ben de pilot olmaya karar verdim ve harçlığımı biriktirmeye başladım.

En büyük isteğim yalnız uçmaktı. Fakat New York eyaleti kanunlarına göre uçaklarda yalnız uçabilmek için 16 yaşında olmak lâzımdı. Fakat 14 yaşında plânör pilotu olunabiliyordu. Ben de on dört yaşındaydım. 1963 yılı ağustosunda Long İsland Plânör Kulübü'ne gittim. Üç dolar karşılığında bir plânör pilotu beni iki saat uçurdu. Bir milden yukarılara çıktık (*) Çok hoşlanmıştım. Uçak pilotluğunu aklımdan çıkardım. Anne ve babamdan gerekli izni alarak kulübe üye oldum.

Yalnız uçacağım günü sabırsızlıkla bekliyor, hem de korkuyordum. Eğer havada başıma bir iş gelecek olursa bana yardımcı kimseyi bulamayacaktım. Bütün iş bana ve plânöre kalacaktı. Nihayet ilk yalnız uçuşum için uçak römorkunda (**) havalandım. Bütün dikkatimi toplamıştım. Gerekli manevraları yaptıkça büyük zevk duymaya başladım. Fakat inme vakti gelince beni bir telâştır aldı. «Havalarda ne işin vardı senin budala?» diye söylenmeye başladım. «Hiç aklı başında insan ayağını yerden keser mi?»

Fakat başarılı bir iniş yaptım. Ondan sonraki uçuşlarımda hiç sinirlenmedim. Plânörcülüğe daha çok bağlandım. Kelimelerle anlatılamıyacak kadar büyük bir zevkti plânörcülük. Herşeyden evvel, uçuyordunuz. Motor gücü ile değil, kuşlar gibi hava akımlarından faydalanarak ve uçma içgüdünüzle uçuyordunuz. Ne motor gürültüsü, ne de motordan doğan bir sarsıntı vardı. Bütün duyulan, rüzgârın kanatlarda çıkardığı tatlı bir vınlamadan ibaretti. Plânör o kadar hassas bir şekilde yapılmıştı ki, emirlere hemen boyun eğiyordu. Sizden bir parça gibiydi âdeta. Ve siz hür, yeni bir dünyada tek hâkimdiniz. Hiçbir güç harcamadan uçuyor, dalıyor, yükseliyordunuz. Bütün mesele sizi havada tutacak akımı, yerden yükselen sıcak hava akımını bulabilmekti. Bu da kümülüs bulutlarının altında uçmakla pekâlâ sağlanıyordu. Çünkü kümülüs bulutları bu çeşit akımlarla meydana gelen bulutlardı. Bulut olmayınca kuşları gözlemek lâzımdı. Eğer kuşlar kanat çırpmadan rahatça uçuyorlarsa, hava akımı var demekti. Bu akımların birinden ötekine geçmek suretile millerce mesafe aşılabilirdi.

O günden beri bütün hafta tatillerimi plânör kulübünde geçirmeye başladım. Bütün arkadaşlarımı da plânörcü olmaya teşvik ediyordum. Çünkü uçuş zevkini hiçbir araç insana plânörden daha iyi tattıramaz. Plânör, uçağa nispeten çok daha güven vericidir üstelik. Çünkü motor bozulması diye birşey yoktur. Hem insanoğlunun aya gitmek üzere olduğu şu sırada uçmaktan daha tabii ne olabilir ki...»

(*) 1963 te plânörle uzun mesafe rekoru 535 mil, yükseklik rekoru da 13,277 metre idi.

(**) Plânörlerin havalanması için kullanılan usullerden biri de bir uçağa bağlı olarak havalanmaktır. Gereken yüksekliğe erişince plânörü uçağa bağlayan bağlantı teli plânör pilotu tarafından bırakılır ve plânör kendi başına uçmaya başlar.

NASRETTİN

29

HOCA

Yazan : NECDET RÜŞTÜ EFE
Çizen : ŞEDAT ALKAN

HAFTAYA: HOCA ile HAMMAL..

YEDİĞİMİZ MARGARİNLERİN HAM MADDESİ

AYÇİÇEĞİ

Temmuz ayında, kızgın güneşin kırları kasıp kavurduğu öğle sıcağında, bütün bitkiler uykuya dalmış gibidir. İçlerinde yalnız bir teki, uzun gövdesini diker, tabak biçiminde, iri, altın sarısı çiçeğini dosdoğru güneşe çevirir. Ayçiçeği, gündöndü, günçiçeği ya da günebakan diye adlandırdığımız bu bitki, sanki güneşin bütün ışığını ve sıcağını yutmak ister. Ayçiçeğinin anayurdu Peru'dur. Amerika kıtasında 55 kadar türü vardır. Kızılderililer hâlâ sapından elbise dokurlar. Yurdumuzun özellikle Ege, Marmara ve Trakya bölgelerinde ve iklimin pek sert olmadığı diğer yörelerde, çapa bitkisi olarak bol bol yetiştirilir.

Ayçiçeği, çiçek açma sırasında güneşten gereği gibi yararlanarak özümlemesini yapabilmek için gövdesi üzerinde hareket eder. Akşam olup ta güneş çekilince başçık büzülür. Ayçiçeği büyüyüp serpildiği sırada başçığın ortasındaki yuvarlak, sarı renkte, göz kamaştırıcı bir ışıkla çevrilmiştir. Tohumlar olgunlaşınca da yanık bir renk alır.

Ayçiçeği, besin bakımından pek zengin olmayan topraklarda kolay ve çabuk yetişir. Sarımtırak, beyaz ve siyah çizgili kabuklarla sarılı birbuçuk santim uzunluğundaki tohumlarından yüzde 32 tutarında yağ çıkarılır. Bu yağ, soğuk presle çıkarılırsa zeytinyağını andırır. Sıcak presle elde edilirse hemen hemen kokusuz bir yemek yağı, yani margarin olur.

Ticarette çiçekyağı adıyla satılan ayçiçeği yağı, sabun endüstrisinin de başlıca ham maddeleri arasında yer alır. Protein yönünden çok zengin olan küspesi ise tıpkı keten ve susam yağı küspelerinde olduğu gibi hayvanlara yem olarak verilir.

DÜELLO

İki adam tabancayla düello etmeye karar vermişlerdi. Bir tanesi çok şişmandı. Karşısındaki adamın zayıf olduğunu düşünerek üzülüyor:

— «Ben senden iki kat büyüklükte bir hedefim,» diyordu.

Aralarında hakemlik eden adam biraz düşündükten sonra:

— «Bunun bir çaresine bakmak gerek,» dedi.

Eline bir tebeşir aldı. Şişman adamın gövdesinin önüne yukardan aşağıya 30 sm aralıkla iki çizgi çizdi. Sonra zayıf adama dedi ki:

— «Tamam, ben işaret verince ateş et. Yalnız dikkatli ol. Çizgilerin içine isabet ettiremezsen sayılmaz.»

7 YANLIŞ

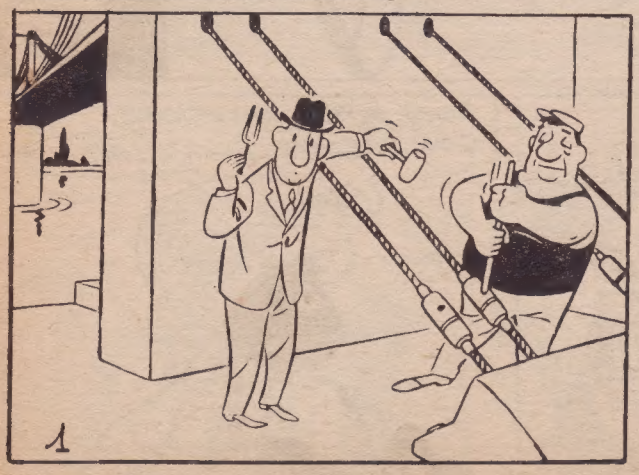

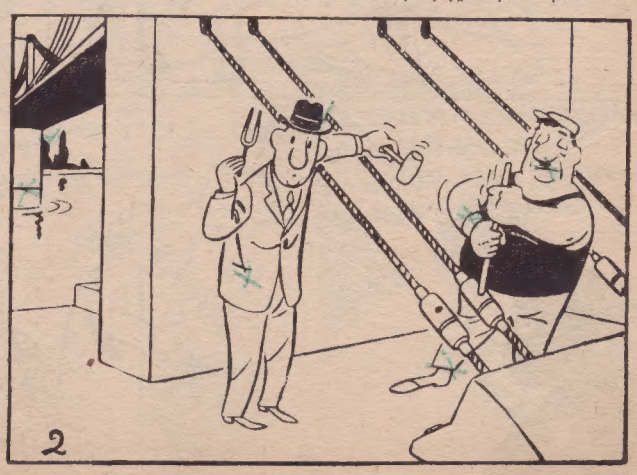

2. RESİMDEKİ DEĞİŞİKLİKLER: 1) Köprünün görünen ayağında enlemesine bir çizgi var. 2) Ayni ayağın sağındaki ağaç kümesi daha büyük. 3) Diyapazon tutan adamın şapka kurdelesi gösterilmiş, (4) cektetinin cebi yar. 5) İşçinin bıyığı var, (6) Pantolonunun görünen paçası daha uzun ve (7) sağ bileğinde bilekllk var.

4

KAPTAN ve çocukları EDİ ile BÜDÜ

by R. DIRKS

1-14

MAĞARADAKİ CANAVAR DIŞARI ÇIKMAZSA BİZ BU ESRARI NASIL ÇÖZERİZ?

DUR, BENİM ÇOK PARLAK BİR FİKRİM VAR.

EDİ İLE BÜDÜ MAĞARANIN İÇİNDE BULUNAN ŞEYİ ÖĞRENMEK İÇİN DERHAL EVE KOŞUP FOTOĞRAF MAKİNELERİNİ ALDILAR.

PEKİ AMA MAĞARAYA GİRMEDEN NASIL RESİM ÇEKERİZ?

BEN ONUN YOLUNU BİLİYORUM...

EVVELÂ MAKİNEYİ OTOMATİKE KURUP, AŞAĞIYA SALLANDIRACAĞIZ...

SEN BİR HARİKASIN...

TIK-TIK TIK-TIK

ÇEKTİ Mİ DERSİN?

FLAŞ

?

ŞİMDİ HEMEN BURADAN KAÇALIM!..

HEMEN...

GIIIR!

Ooo... BU NE?

HADİ VER, BİR DE BEN GÖREYİM!

Tm. Reg. U. S. Pat. Off.—All rights reserved
© 1968 by United Feature Syndicate, Inc.

BU ÇIPLAK, İLKEL DEVİRLERDEN KALMA BİR MAĞARA ADAMININ RESMİYDİ!..

ARKASI GELECEK SAYIDA

cici can

KUYRUKSUZ UÇURTMA

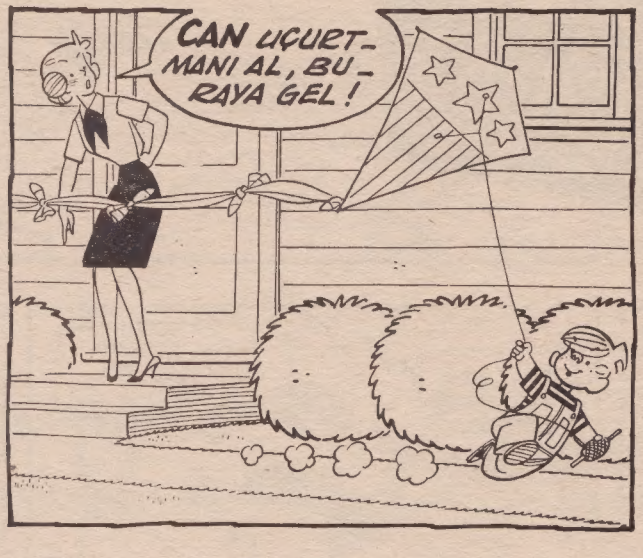

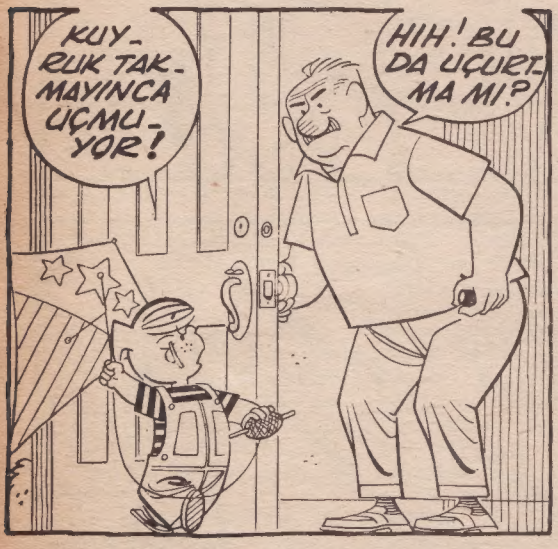

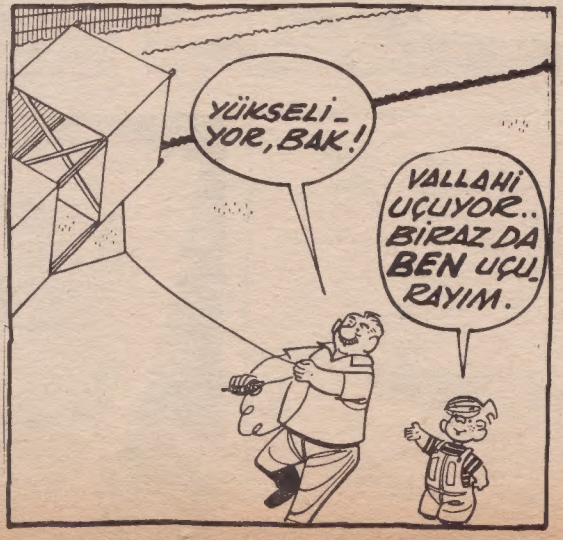

AMA NAPİYM BABAM DA KRA YATINI VER- MİYOR.
BU YAŞTA BU AKIL, HAYRET DOĞRUSU! GİT BAŞKA ŞEY BUL.
MADEM ÖYLE, GİDİP MURTAZA AMCALARDA KALIRIM BEN DE.
CAN, GİT UÇURT- MANI UÇUR...
BEN DE ONUN İÇİN GELDİM... UÇMUYOR.
GÜM! GÜM! GÜM!
UTU UÇURT. MALAR.
KUTU MU? HA!.. HA!..
UÇAR MI UÇ- MAZ MI, ŞİMDİ GÖRÜRSÜN...
KUTU UÇAR MI, ÇOCUK GİBİ KO- NUŞUYORSUN!
AZ SONRA
DOĞRU KUTUYA BENZİYOR. AMA UÇAR MI Kİ?
ÖYLE BİR UÇAR Kİ.
YOR.. İYOR..
MURTAZA AMCA'NI GÖR DÜN MÜ, CAN?
ARKADAKİ ALANDA U- ÇURTMA UÇU- RUYOR. BANA VERMİYOR.
MUALLÂ, BEN BU UÇURTMAYI CAN'A GÖSTERMEK İÇİN YAPTIM VALLAHİ.
AFERİN SA- NA. ŞU SİNİR ŞU RUBUNU İÇ, ÖĞ- LE UYKUNU UYU. UÇURTMANI SON- RA UÇURUR- SUN.
SON

cici can

KUYRUKSUZ UÇURTMA

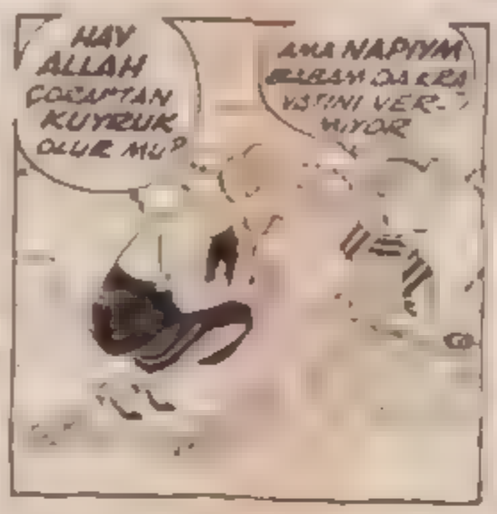

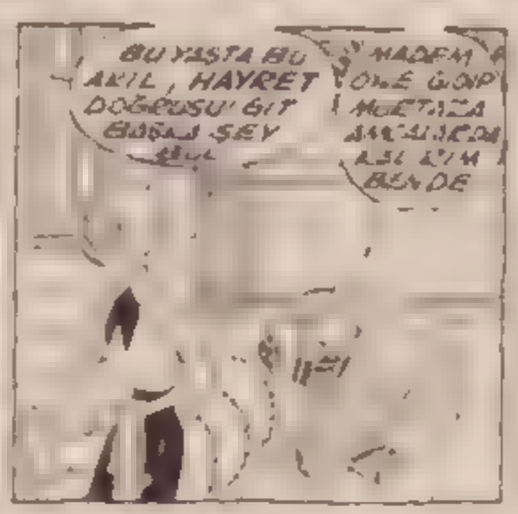

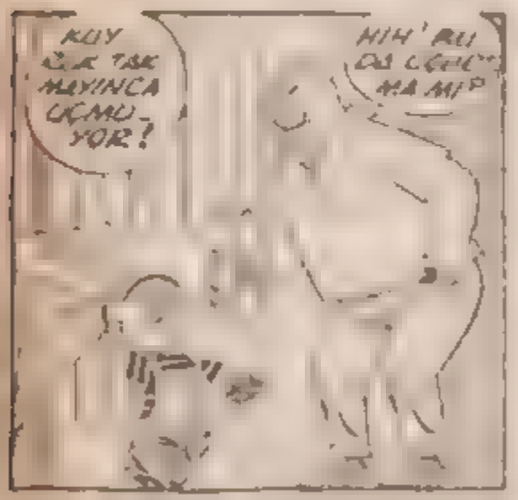

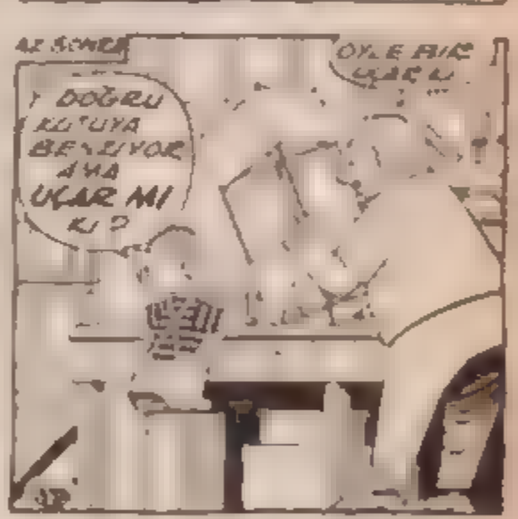

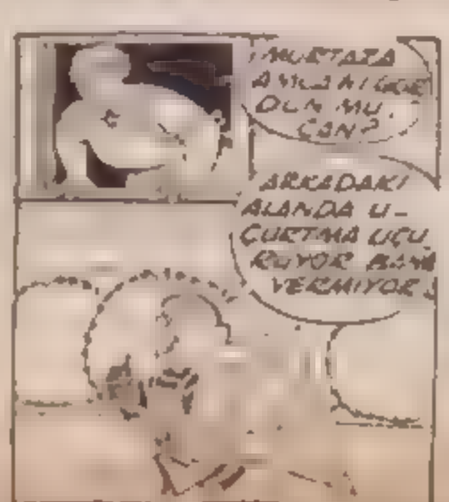

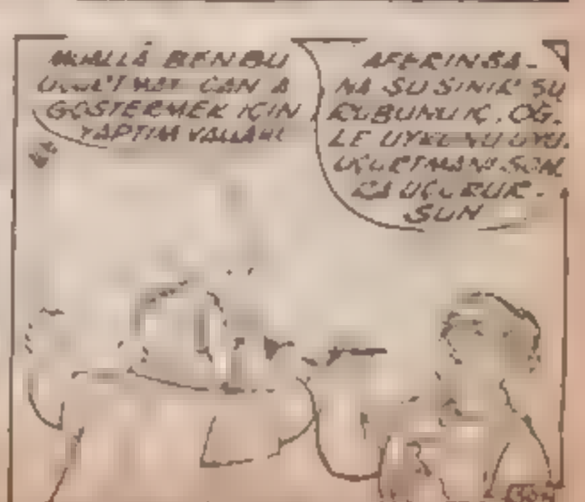

PORSELEN Denizkızı

Adam Ricky'nin «dur!» diye bağırması üzerine yerinden sıçradı. Ricky şimdi adamın sağ elindeki döğmeyi iyice görebiliyordu... Bu «Danne brog» denilen Danimarka bayrağı idi.

Çeviren: **SEMRA TUNA**

Pete, adama sordu:

— «Kiliselerden bu gemi maketlerini çalıyorlarmış, duydunuz mu?»

Adam hırsızlığı duyduğunu, ama sebebini hiç anlıyamadığını söyledi. Pete bu konudaki düşüncesini açıkladı:

— «Bu gemilerin birinde değerli bir şey olmalı. Çünkü aradıklarını bulamayınca çaldıklarını parçalayıp atmışlar.»

— «Doğru. Bizim geminin üzerine şöyle bir not koyayım mı, ne dersiniz? «Sayın hırsız, bu gemide işinize yarayacak hiçbir şey yoktur. Boşuna zahmet etmeyin.»

Kiliseden çıkınca çocuklar bisikletlerine atlayıp gezintilerine devam ettiler. Karen:

— «Christiansborg sarayını görmek ister misiniz,» diye sordu.

Ricky meraklandı.

— «Kıralı da görecek miyiz?»

Karen orasını artık kıralın değil, parlâmentonun kullandığını söyledi. Bahçesinde bisikletle dolaşabilirlerdi.

Şehri tanımaya başlayan Ricky ile Holly gittikleri yerin balık pazarına çok yakın olduğunu farkettiler. Saray dimdik, heybetli bir taş bina idi. Ön kapıdan girdikten sonra dümdüz gidilirse arkadaki bir avluya çıkılıyordu. Pam buradan bakarak ata binen bir kadın gördü. Karen bu kadının saray atlarını gezdirdiğini söyledi. Atların ahırı da oradaydı.

Bisikletlerinden inmeden durup atlı kadını seyrettiler. Karen ona kendi diliyle seslenip bir şey söyledi. Kadın bunun üzerine gülümsiyerek çocuklara baktı ve İngilizce konuştu:

— «Bu atın adı Trina. Kıraliçeye ait.»

At başını öne eğmişti. Pam yaklaşıp burnunu okşadı. İçini çekerek dedi ki:

— «Ah, kıraliçenin atına binmek ne hoş olur kimbilir!..»

— «Ata binmesini bilir misin?»

Pam'ın utanıp yüzü kızardığı için onun yerine Holly cevap verdi:

— «Ablam çok güzel ata biner efendim.»

— «Öyleyse Trina'yı alıp şöyle bir kere dolaşmak ister misin?»

— «Ah, tabii!.. Çok teşekkür ederim.»

Kadın attan inip yerine Pam'ı bindirdi. Kızın sevincine diyecek yoktu. Topuklarını hafifçe hayvanın karnına bastırdı. At yürümeye başladı.

Bu sırada Ricky ahırın bulunduğu tarafa doğru gidiyordu. Diğer atları da göreceğini umuyordu. Ahır kapılarından birine yaklaşırken içerden bir erkek elinin çıktığını gördü. Bir an yerinde donakaldı, çünkü bu elin üstünde bayrak şekline benziyen bir döğme vardı. Ricky gözlerini açmış şaşkın şaşkın bakarken adam elini tekrar içeri çekti.

Yardım istiyemiyecek derecede heyecanlı olan Ricky de elin arkasından ahıra daldı.

Ricky ahıra girince ayaklarının ucuna basarak ilerledi. İş tulumu giymiş bir adam atların arasında dolaşıyordu. Ricky heyecan içinde adımlarını sıklaştırdı, adama iyice yaklaştı.

— «Dur,» diye bağırdı.

Adam hiç beklemediği bu sesi duyunca yerinden sıçradı. Ricky şimdi sağ elindeki döğmeyi iyice görebiliyordu. Bu 'Dannebrog' denilen Danimarka bayrağı idi. Ricky suçsuz bir adamı hırsız sandığı için çok üzüldü. Ne diyeceğini bilemediğinden susup duruyordu. Adam kendi diliyle birçok şeyler söyledi. Ricky başını eğerek mırıldandı:

— «Peki gidiyorum. Rahatsız ettim, özür dilerim.»

Ahırdan çıkınca hemen Karen'le kardeşlerinin yanına koştu. O sırada kıraliçenin atına Pete biniyordu. Onun gezintisi de bitince Danimarkalı binicisi atı ahırına götüreceğini söyledi.

— «Seyis deminden beri beni çağırıyor,» dedi. «Atlara yem verme zamanı gelmiş. Çocuklar hepinizi Trina'ya bindiremedim, kusura bakmayın.»

Ricky ahır kapısına bir göz atarak cevap verdi:

— «O, zarar yok!.. Biz binmesek de olur.»

İçinden «eli döğmeli adam, hırsız sandığım adam kıralın seyisiymiş,» diyordu. Bir an önce bisikletlerine binip oradan uzaklaşsalar iyi olacaktı.

Dönüşte başka bir yoldan otele geldiler. Pete polise telefon edip çakısını çalan adam hakkında yeni bir haber var mı diye sordu. Olumlu cevap alamayınca çok üzüldü. Biraz sonra Nils ile Astrid odalarının kapısını çaldılar. Karen yeğenlerini görünce:

— «Amerikalı arkadaşlarınızla oynamaya mı geldiniz,» diye sordu.

Nils sevinçle:

— «Daha iyi bir plânımız var,» diye bağırdı. «Pete ile Ricky'yi bu akşam bizde kalsınlar diye davet etmeye geldik.»

İki çocuğun sevincine diyecek yoktu. Pam Astrid'e dönerek:

— «Sen de bizimle otelde kalsan,» dedi. «Benim pijamalarımdan birini giyersin. Annemde daima fazla diş fırçası bulunur.»

Diğer kızlar da bu fikri çok beğenmişlerdi. Karen:

— «İyi olur, ama bir de annenize soralım,» dedi.

Bay ve Bayan Hollister çarşıdan döndükleri zaman Astrid'in annesine telefon edip gece onlarla beraber kalması için izin aldılar. Bundan sonra Bayan Hollister Pete ile Ricky'yi yanına çağırarak gidecekleri evde akıllı, uslu oturmalarını tembih etti. Çocuklar diş fırçalarını, pijamalarını küçük bir çantaya koydular. Otelin önünde duran bisikletlerine atlayarak kestirme yoldan şehir dışına çıktılar. Geniş bir havayolunda bir mil kadar gittikten sonra sola, bir kır yoluna saptılar. Bu yol ineklerin otladığı yemyeşil çayırlardan geçiyordu. Yol kenarında bazı ağaçlar vardı. Pete bu ağaçlardan birinin tepesini göstererek dedi ki:

— «Nils, şuraya baksana ne var.»

— «Ha! Leylek yuvası...»

Üç çocuk durup başlarını havaya kaldırdılar. Yuvada bir de leylek vardı. Nils Danimarka'da leyleklerin uğurlu sayıldığını söyledi. Ricky:

— «Çok sessiz duruyor,» dedi.

Nils güldü.

— «Leylekler pek ses çıkarmazlar,» dedi. «Doğrusunu isterseniz ben hiç duymadım.»

Yeniden bisikletlerine binip yola devam ettiler. Nils Danimarkada leyleklerin azaldığından söz açarak dedi ki:

— «Her yıl bizim evimize gelen bir leylek ailesi var. Yuva yapmalarına yardım ediyoruz da ondan geliyorlar.

Amerikalı çocuklar hayretle:

— «Nasıl yardım ediyorsunuz,» diye sordular. 'Çalı çırpı, çamur mu koyuyorsunuz?»

— «Hiç aklınıza gelmez. Ama şimdi söylemem. Eve gidince görürsünüz.»

Biraz sonra bazı evlerin bulunduğu bir yere geldiler. Her ev büyük bir bahçe içindeydi. Nils renk renk çiçeklerin arasında şirin bir evi göstererek:

— «İşte geldik.» dedi.

Evin arkasında basık, ama oldukça geniş bir baraka vardı. Nils:

— «Burası babamın hangarı. Uçağını koyduğu hangar,» dedi. Sonra «Leyleği görüyor musunuz», diye sordu.

İki kardeş aynı anda hangarın üstünde eski bir otomobil lâstiği gördüler. Leylekler bunun içine yuva yapmışlardı. Nils leyleklerin böyle yerlere kolaylıkla yuva yaptıklarını söyledi.

Biraz sonra uzaktan bir motor sesi gelmeye başladı. Çok geçmeden daire çizerek alçalan yeşilli beyazlı küçük bir uçak gördüler. Nils:

— «Babam geliyor,» dedi.

Uçak iyice alçalarak hangarın arkasındaki alana indi.

Nils'in babası Bay Clausen uzun boylu, yakışıklı bir adamdı. Pete ile Ricky'yi görür görmez sevdi.

— «Çocuklar, sizi sonra uçağa bindireyim mi, ister misiniz,» diye sordu.

Sevinçten ne diyeceklerini bilemediler. Yalnız uçağa hemen binemiyeceklerdi. Yemek zamanı gelmiş, Bayan Clausen güzel bir sofra hazırlamıştı.

Yemekten sonra Bay Clausen dedi ki:

— «Çocuklar, benim biraz işim var. Sizi uçağa bindireceğim, ama o iş bittikten sonra. İsterseniz bu arada peynir fabrikasına gidin, olur mu?»

Çocuklar hemen bisikletlerine atlayıp yola düzüldüler. On beş dakika sonra ineklerle dolu ahırların önünden geçtiler. Peynir fabrikası tek katlı bir beton binaydı. Nils arkadaşlarını arka taraftaki depoya götürdü. Açık kapıdan mis gibi bir peynir kokusu geliyordu.

(Devamı var)

bu hafta doğan KARDEŞLER

ALPHONSE DAUDET (Nîmes — 13 Mayıs 1840)

Ünlü bir Fransız romancısıdır. Çok sevilen çocuk hikâyeleri de yazmıştır. Fransız edebiyatında, Daudet'ye gelinceye kadar, olayları ve kişileri, gelenek ve alışkanlıkları anlatmakta bu derece başarı kazanmış bir başka yazar yetişmemiştir. «Değirmenimden Mektuplar», «Sapho», «Tarascon'lu Tartarin» ve «Jack», Daudet'nin dilimize çevrilmiş olan en güzel eserleridir.

SERAP DEMİR
İstanbul 17 Mayıs 1959

HİCRİYE TÜCCAR
Yugoslavya 15 Mayıs 1955

TEMEL AKKAN
Ankara 13 Mayıs 1959

TAMER ERKAL
Ceyhan 14 Mayıs 1959

MİNE KIZILDAĞ
İstanbul 15 Mayıs 1962

ÖZCAN KAPICI
İstanbul 17 Mayıs 1955

YUSUF COŞKUN
Üsküdar 16 Mayıs 1960

NİMET DİLMEN
Pozantı 19 Mayıs 1957

BEYZA OLGAÇ
Kırklareli 15 Mayıs 1960

YALÇIN GÜR
Burdur 13 Mayıs 1958

HALİT MENGİ
Ankara 17 Mayıs 1962

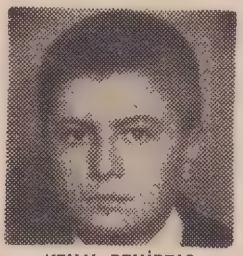

KEMAL DEMİRTAŞ
Kızılcahamam 15 Mayıs 1955

SEVİNÇ ÖZGEN
Malatya 13 Mayıs 1961

CEVAT TOSYALI
İstanbul 13 Mayıs 1959

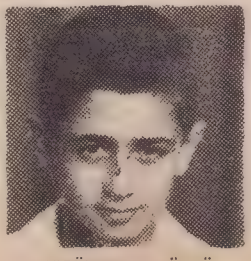

ABDÜRREZZAK ÖNCÜ
Ankara 16 Mayıs 1955

CENGİZ BABALIK
Rize 13 Mayıs 1959

BU SAYFAMIZA KATILMAK İÇİN:

1 — İki adet vesikalık fotoğraf ile

2 — Bir kâğıda adınızı, soyadınızı, doğum yerinizi, doğduğunuz tarihi. (yıl, ay, gün - rakam olarak -) ve ev adresinizi yazıp şu adrese gönderin:

DOĞAN KARDEŞ DERGİSİ
«Bu Hafta Doğanlar» Köşesi
Divanyolu, Klodfarer Cad. No. 5 — İSTANBUL

Not: Mektuplarınızı doğum gününüzden 1 ay önce elimizde bulunacak şekilde postalayınız.

61 CAROL'UN YEĞENİ TİMİ, BİR YARIŞMA KAZANIR. EĞLENCELER ÜLKESİ'NDE BİR HAFTA GEÇİRECEKTİR. TEYZESİ İLE YILDIRIM'I DAVET EDER. ÜÇÜ BERABER GİDECEKLERDİR.

YILDIRIM

İŞTE, DÜNYANIN EN BÜYÜK EĞLENCE YERİ, "EĞLENCELER ÜLKESİ" BURASIYDI...

SANDVİÇ

© 1967 by NAT'L News Syn., Inc. of America

BU BEY DE, ÇOCUKLARIN GÜRÜLTÜSÜNE DAYANAMAYAN, BURANIN SAHİBİ SİLVER'DIR.

BAY SİLVER MADEM ÇOCUK GÜRÜLTÜSÜNE DAYANAMAZDI, BU EĞLENCELER ŞEHRİ'Nİ NİYE KURMUŞTU..?

EVİMİN DUVARLARININ SES GEÇİRMEMESİ NE KADAR İYİ

ŞURADA ÇOCUK GÜRÜLTÜSÜNDEN UZAK, RAHAT RAHAT DİNLENİRİM.

BU EĞLENCELER ÜLKESİ'Nİ İYİ Kİ KURMUŞUM. BANA HER GÜN EN AZ BEŞ MİLYON LİRA KAZANDIRIYOR...

YAZI YARIŞMASINI KAZANAN TİMİ VE BİZİMKİLER MERASİMLE KARŞILANDILAR.

BU CIRLAK SESLER BENİ ÇILDIRTACAK.

CONTEST WINNERS

HOŞ GELDİN BAY TİMİ. TAM BİR HAFTA YE, İÇ, EĞLEN AMA BENİ RAHAT BIRAK...

BAY SİLVER, KISA BİR HOŞGELDİN DEDİKTEN SONRA YİNE EVİNE KAÇMIŞTI...

HADİ, YILDIRIM AMCA... NEREDEN BAŞLIYACAĞIZ?

BİLMEM Kİ, HERŞEY O KADAR GÜZEL Kİ...

A!.. BAK DANSÖZ ZELİHA DA BURADAYMIŞ...

BEĞENMEDİM!

DANSÖZ ZELİHA

EN İYİSİ, ÖNCE BİR ETRAFI DOLAŞALIM...

TAMAM, TİMİ, CAROL TEYZENİN HAKKI VAR

KAPTAN

BAKIN, BURADA LÜKS BİR BERBER SALONU VAR. BU FIRSATTA SAÇLARIMI YAPTIRAYIM BARI...
KUAF

BERBER SALONUNDA...
SİZ BANA BIRAKIN. SİZİ DÜNYANIN EN GÜZEL KIZI YAPACAĞIM...

BİR SAAT SONRA...
BENCE ESKİSİ ÇOK DAHA İYİYDİ!..
YENİ CAROL TEYZENİ NASIL BULDUN, TİMİ?

BEN EVVELÂ MÜZELERİ GEZELİM DİYORUM, SİZ NE DERSİNİZ?
BEN KARIŞMAM... NASIL İSTERSENİZ.

SONRA
İNSANLIĞIN TARİHİ VE 20. YÜZYIL DÜNYASI MÜZELERİNİ GÖRDÜK. ŞİMDİ NEREYE GİDECEĞİZ?
ŞURAYA BAKIN!

SEN PİLOT OLE Mİ?
TAMAM, DÜŞMAN UÇAKLARINI KOVALARIZ.
BEN GELMİYORUM, ÇOK YORULDUM.
OYUNCAK UÇAKLAR

YILDIRIM TEKNİSYENLE GÖRÜŞTÜ...
BU UÇAKLAR TEHLİKESİZ Mİ DİRLER ACABA?
ADIM JOKO'DUR. BUNLARI BEN İDARE EDERİM. HİÇ KORKMAYIN, EMİNDİR.

OTOMATİK OLARAK HEPSİ BİR MERKEZE BAĞLANMIŞTIR. HİÇ ÇARPIŞMAZLAR.

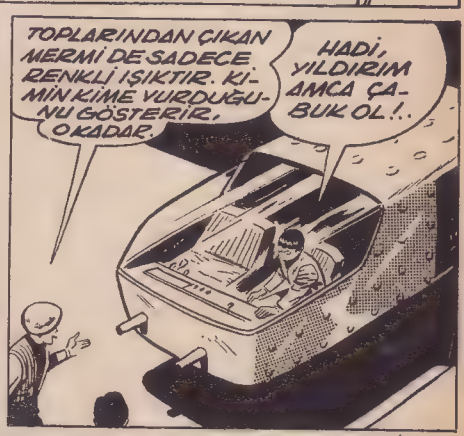
TOPLARINDAN ÇIKAN MERMİ DE SADECE RENKLİ IŞIKTIR. KİMİN KİME VURDUĞUNU GÖSTERİR, O KADAR.
HADİ, YILDIRIM AMCA ÇABUK OL!..

YILDIRIM'LA TİMİ UÇAĞA BİNİP HAVALANDILAR...

YILDIRIM AMCA YAŞASIN, VURDUK ONU!
ZAP

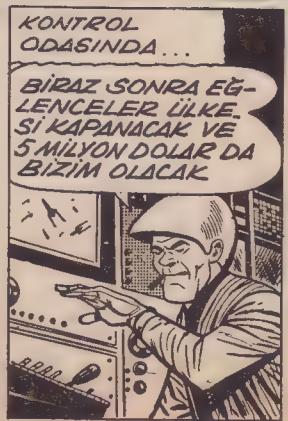
KONTROL ODASINDA...
BİRAZ SONRA EĞLENCELER ÜLKESİ KAPANACAK VE 5 MİLYON DOLAR DA BİZİM OLACAK

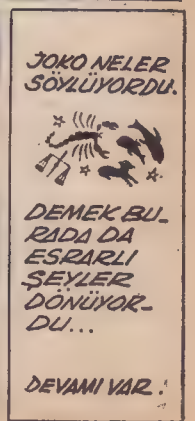
JOKO NELER SÖYLÜYORDU.
DEMEK BURADA DA ESRARLI ŞEYLER DÖNÜYORDU...
DEVAMI VAR.

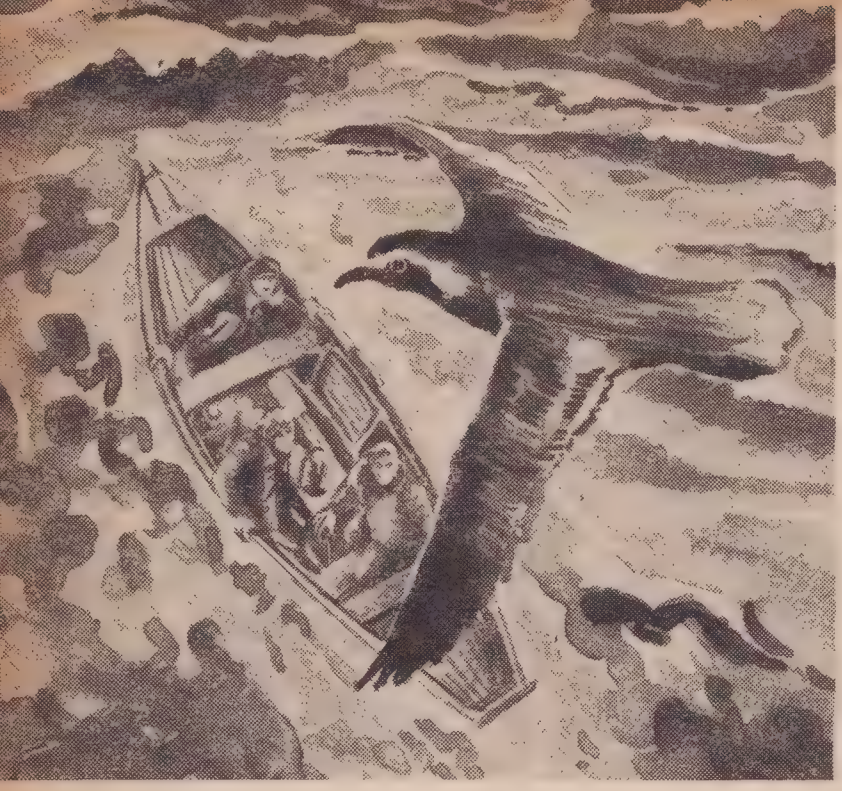

Yavru kuş, başı darda insanları anlamış gibi havalandı, uçtu, uçtu...

Borcunu Ödeyen Kuş

Fırtına, sürünün içine bir hortum gibi daldı. Dalmasıyla birlikte, kuş sürüsünü bir yaprak yığını gibi savuruverdi! Kuşların her biri bir yana dağıldı. Yavru kuş da kendini yapayalnız buldu...

Sabaha karşı başlayan korkunç kar fırtınası, öğleye doğru tipiye çevirdi. Denizin yüzünü koyu bir sis tabakası gibi kapladı...

Zavallı bir yavru kuş, yolunu şaşırarak sürüsünden ayrılmıştı. Ucu bucağı belirsiz denizin üstünde ümitsizce uçuyordu. Altında, azgın denizin öfkeyle kabaran köpük köpük dalgalarını görüyordu. Kar taneleri, kuyruğunun ve kanatlarının üzerinde her an biraz daha birikerek, küçücük vücudunu hem üşütüyor, hem de bitkin bırakıyordu.

Oysa, birkaç dakika önce, sayısı belirsiz bir kuş sürüsünün içinde güvenle, ümitle uçmaktaydı. O yıl kış erken bastırmıştı. Bunlar göçmen kuşlardı ve sıcak ülkelere gitmek için bir parça geç kalmışlardı.

Belli bir yerde toplanarak, göçmeye hazırlanmışlardı. Her yıl, havanın güzel olduğu bir günü seçerlerdi. Bu defa böyle olmadı. Karlı bir sabah vakti, yola çıkmak zorunda kaldılar. Zira soğuklar apansız bastırmıştı.

Birdenbire gemi azıya alan fırtına, sürünün içine bir hortum gibi daldı. Dalmasıyle birlikte, kuş sürüsünü bir yaprak yığını gibi savuruverdi! Kuşların her biri bir yana dağıldı. Yavru kuş da kendini yapayalnız buldu. Sağa baktı, sola baktı, kimsecikler yoktu... İleri geri uçarak çevresini yokladı, incecik sesiyle haykırdı, haykırdı... Boşuna!.. Kendisine benzer en ufak bir karaltıya raslayamadı.

Yağan kar, soğuk ve yorgunluk, uçmasını iyiden iyiye zorlaştırıyordu. Bir süre dinlenmek istedi. Ama, nasıl?.. Şu köpük köpük kabaran dalgaların üzerine konup dinlenemezdi ki... Kara da kimbilir buradan ne kadar uzaktı!.. Geri dönmek faydasızdı. Tipi de inadına şiddetini artırıyor, etrafını görmesine bile meydan bırakmıyordu.

Yavru kuş, bu arada, annesinden öğrenmiş olduğu bazı şeyleri hatırlamaya çalıştı. Bir gün annesiyle birlikte uçarlarken, sağanak halinde yağan bir yağmura yakalanmışlar, bundan kurtulmak için çok yüksekelere, bulutların üstüne çıkmışlardı. Orada yağmur birdenbire dinivermiş, pırıl pırıl bir güneşle karşılaşmışlardı!..

Yavru kuş, sanki annesi yanındaymış gibi, bulutlara doğru yükselmeye başladı. Ama, bu çıkış ne kadar da zor oluyordu. Kanatları iki parça kurşun gibiydi. Buna rağmen yükseldi, yükseldi; Ama, ne kadar çıktıysa da bulutların sonu gelmedi... Gücü tükenince tekrar kendini aşağılara, karanlık tipinin içine bırakıverdi!.. Şimdi müthiş bir düşüşle denize yaklaşıyordu!..

Bu korkunç ve ümitsiz düşüş dakikalarca sürdü. Küçük kuş, köpük köpük dalgaların soğuk temasını minik vücudunda duymuşcasına yukarılara fırlıyor, fakat sonra yeniden, her an biraz daha yaklaşan denize doğru düşüyordu.

Bir ara, yavru kuşun minik gözleri, bembeyaz yağan karın içinde bir karaltı farketti! Gemiye benzer bir karaltı!.. Yavru kuş karaltıya doğru süzüldü. Evet, fırtına ve tipiyle yolunu kaybetmiş eski bir tekneydi bu... Yavru kuşun yüreği, kurtuluş ümidinin verdiği sevinçle, küçücük vücudundan fırlayacaktı nerdeyse!.. Belki bu tekne onu kurtarabilirdi. İnsanlara da pek güveni yoktu, ama, denize düşmektense onların eline düşmek her halde daha korkunç olmasa gerekti.

Kanatlarını son bir çabayla çırparak tekneye doğru süzüldü. Havada çemberler çizdikten sonra güverteye, kaptan köprüsüne indi. Kaptan köşkündeki üç gemici onu görünce şaşırdılar. Denizin ortasında böyle bir kara kuşunun ne işi vardı?.. İçlerinden biri dışarı çıktı ve oracıkta büzülüp kalmış kuşa elini uzattı. Yavru kuş o kadar bitkindi ki, insanlardan korktuğu halde, bu gemicinin kendisini avucuna almasına hiç engel olmadı.

Gemici onu doğruca kaptan köşküne götürdü ve vücudundaki karları temizledikten sonra masanın üzerine bıraktı. Bu sırada diğer iki denizci de yavru kuşun başında toplandılar. Hayvancağızın orasına burasına dokunmaya, tüylerini okşamaya başladılar. Hayvancık korkusundan tir tir titriyordu.

Adamların her birinin kalın parmakları, yavru kuşun vücudu kadardı. Bu kerpeten gibi parmaklar, yavru kuşun vücudunu hafifçe sıkacak olsa, zavallıcık hemen öbür dünyayı boylardı. Neyse ki, gemiciler onun canını hiç acıtmadılar. Tatlı tatlı tüylerini okşayıp yiyecek verdiler ona.

Birkaç saat sonra yavru kuş iyice kendine geldi. Dışarda fırtına azdıkça azıyor, koca tekne, dev dalgaların üstünde, suya düşmüş bir fındık kabuğu gibi yalpalanıyordu. Kaptan ve tayfalar, telâşla sağa sola koşuyor, gemiyi kurtarmak için çareler arıyorlardı. Artık ne dümen tutuyor, ne de makineler bu köhne gövdeyi sürükleyebiliyorlardı. Böyle giderse, beklenen acı sonuç, ölüm, mutlaka gelip çatacaktı!..

Yavru kuş, geminin sallantısından, masanın üzerinde tutunamaz olmuştu. Nihayet kanatlanarak, kaptan köşkünün içinde birkaç kere döndü, sonra açık bırakılan kapıdan dışarı fırladı. Manzara dehşet vericiydi!.. Kudurmuş dalgalar güverte boyunca yükseliyor, gemiyi yutmaya hazırlanıyordu... Baş taraf şimdiden, yarı yarıya suya gömülmüştü.

Gemiciler Cankurtaran sandalını binbir güçlükle denize indirdiler. Herkes içine doldu. Dalgalarla pençeleşen gemiyi yalnız bırakarak uzaklaşmaya başladılar. Ufacık tek-

ne, bir ceviz kabuğu hafifliğiyle bir dalganın tepesine fırlıyor, sonra yine kuş gibi, karanlık bir çukura düşüyordu!. Yavru kuş, sanki gemicilerden ayrılmak istemiyormuş gibi, sandalın bir köşesine konup sinmişti.

Böylece, korkulu birkaç saat geçti. Rüzgâr, hızını bir parça kaybetti, dalgalar yumuşadı. Sandal hâlâ, bembeyaz köpükler içinde bocalıyor, kimse, hangi yöne gidilmesi gerektiğini bilmiyordu. İşte böyle bir sırada, yavru kuş, sanki başı darda insanları anlamış gibi havalandı, uçtu, uçtu... Kaptan ve tayfaları başlarını ümitle havaya kaldırdılar. Zira kuşların her türlü havada yollarını kolayca bulmak gibi bir kabiliyetleri olduğunu pek iyi biliyorlardı.

Yavru kuş, sandalın tepesine birkaç defa büyük çember çizdikten sonra yönünü çizerek, tipinin içinde gözden kayboldu!.. Gemiciler sevinç içinde birbirlerine sarıldılar. Demek kara o taraftaydı!..

Birkaç dakika sonra yavru kuş tekrar sandalın tepesinde belirdi. Sandala bir insan boyu kadar yaklaşıp bir süre döndükten sonra gene ilk gittiği yönde uçarak kayboldu. Artık karanın bu yönde olduğundan kimsenin şüphesi kalmamıştı... Gemiciler, sandalın küçük motorunu çalıştırarak hareket ettiler. Yavru kuş, üç denizcinin kendisine yaptığı büyük iyiliği unutmuyor, onlara olan borcunu ödemek istiyordu!..

Gemicilerin gözleri sonsuz bir sevinçle parlıyordu. Hem gidiyorlar, hem de arasıra tepelerinde beliren yavru kuşun uçuş yönünü büyük bir dikkatle izliyorlardı.

Kaptan ve arkadaşları karayı bulana kadar, küçük kuş onları terketmedi. Nihayet sandal bir kumsala yanaşabildi. Bunu gören yavru kuş, son bir defa sandalın üstünde çember çizerek, bir daha dönmemek üzere güney ufuklarında gözden kayboldu...

Kağıt ile Eğlence

AĞAÇLAR

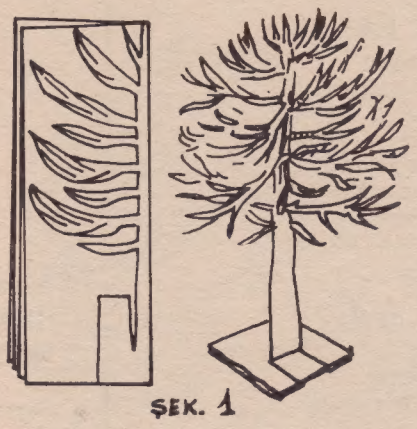

ŞEK. 1

ŞEKİL 1. Bu çam ağacını yaptığınız ilk ağaç gibi çizip kesersiniz. Koyu yeşil kartonla çok iyi olur.

ŞEKİL 2. Palmiye de aynı şekilde yapılır. Yapraklarını daha canlı göstermek için Kenarlarını çepeçevre ince ince kesin.

ŞEKİL 3. Bu yapraksız ağacı uğraşıp kesmeniz emeğinize değecektir. Bittiği zaman dallarını gerçek bir ağacın dallarına benzeterek kıvırın.

ŞEKİL 4. Bu vazo ile çiçekler daha önce yaptığınız ağaç modelleri gibi hazırlanır. İsterseniz çiçekleri boyayabilirsiniz.

ŞEK. 2

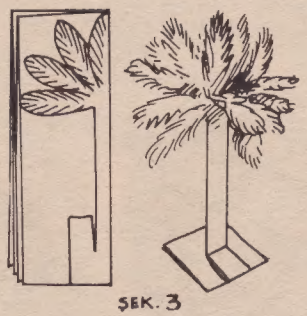
ŞEK. 3

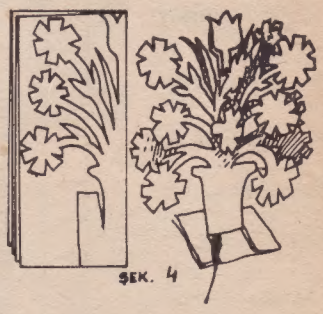
ŞEK. 4

BULMACA

SOLDAN SAĞA: 1) Uzun saplı yayvan kap. Tersi batmaktan emir. 2) Konuşana göre uzakta kalan. Benzer. Bir Mısır tanrısı. 3) Televizyonun kısaltılmışı. Gemilerin barındığı yer. 4) Su. Taşkın su. 5) Bir iş oluncaya kadar vakit geçirmek. 6) Bir dinin öğrenilmesi gereken inançlarının ve tapınma kurallarının topu. Baba. 7) Masallarda geçen bir dağ adı. Uçurum. 8) Uzlaştırmak, barıştırmak.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) Kat, katman. 2) Günaha tövbe ederek doğru yola dönmüş kimse. 3) Bir hayvan. Baş. 4) Vermekten emir. Lityum cisminin simgesi. 5) Suyun yayılmasını önlemek için yapılan kalın duvar. 6) Ağrı, acı. Vilâyet. 7) İstanbul'un bir ilçesi. 8) Büyük ve sert taş kitlesi. 9) Fasıla. Tersi üstüste konmuş şeylerin herbiri. Bahçelerde oturulacak sıralar (çoğul).

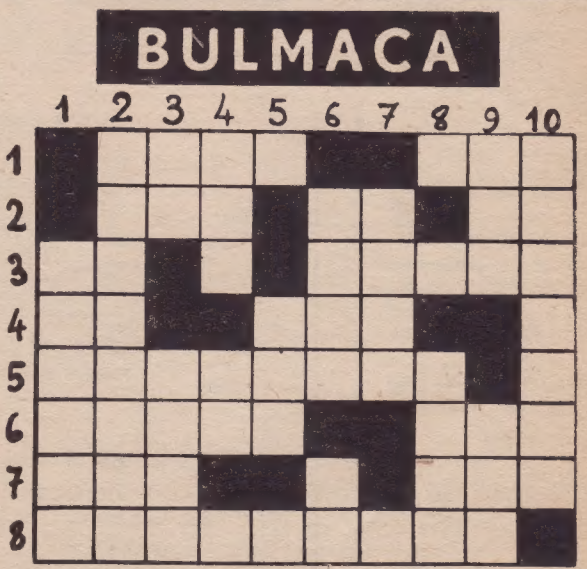

GEÇEN HAFTAKİ BULMACANIN ÇÖZÜLMÜŞ ŞEKLİ

SOLDAN SAĞA: 1) AKREP. CEZALI. 2) ATİK. ZAR. 3) AT. İKİLİK. AL. 4) BAL. ERİK. ALA. 5) ATEŞ. AR. AYIK. 6) VAN. AYMAK. 7) ARNOS. ARK. 8) EFES. OK. ULUS. 9) GAK. ODAK. ALT. 10) EK. ANAMUR. UT. 11) İSE. ARAS. 12) İSTİLA. AFSUN.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) ALABAŞ. EGELİ. 2) TAT. AFAK. 3) RA. LEVREK. İT. 4) ETİ. ŞANS. ASİ. 5) PİKE. NO. ONEL. 6) KİRA. SODA. 7) LİRA. KAMA. 8) EZİK. YA. KURA. 9) ZAK. AMRU. RAF. 10) AR. AYAKLA. SS. 11) ALIK. ULU. 12) ISLAK. ÜSTTEN.

OKUYUCU KÖŞESİ

NEHİR

Bir nehir akıyor çağlayarak,
Dertli bir ana gibi ağlayarak...
Konuştum ben o nehirle,
Akmasını söyledim benimle.
Bana doğru, bana doğru gelmesini,
Dağları, ormanları delmesini....

SEDEF TEMİZKAN
(Nişancı Mehmet Paşa İlkokulu 5/B öğrencisi - İST.)

BAHAR

Ne güzel şey şu bahar!
Herkeste sevinç, neşe var.
Kelebeklerde, kuşlarda, arılarda,
Topraktan çıkan karıncalarda..
Herkes bir piknikte,
Ya bir eğlence yerinde;
Çocuklara gelince,
Hepsi erik, çağla bahçelerinde...

SEYHAN ÖZPAR
(İlhami Ahmet Örnekal İlkokulu 5/B öğrencisi — İST.)

SEYHAN ÖZPAR

SEDEF TEMİZKAN

İNCİ KUBİLÂY

ATATÜRK

Türk milleti her zaman
Sana minnettar kalacak,
Güzel yurdu kurtaran
Ata'sını anacak...

Yurdunu kurtarmak için
Her zorluğa girişmiş,
Uyumuş, karlar üstünde,
Savaş kazanılsın diye...

Milletine inancı
En zor durumda vermiş,
Bizi karanlıklardan
Aydınlığa çıkarmış...

KUZUM

Yeni doğmuş bir kuzu
Annesine sokulmuş;
Süt emiyor annesinden,
O da küçük bir çocuk...

Me.. me.. me.. diye
İnce ince seslendi;
Onun da bir derdi var,
Acaba nedir ki?..

İNCİ KUBİLÂY
(Ataköy İlkokulu 5/A öğrencisi - İST.)

ÇİĞDEM AÇIKSÖZ
(Çapa İlkokulu I/E öğrencisi İSTANBUL)

BAYRAĞIM

Bayrağım, çiçeklerle
Oynarken aklıma
Sen geliyorsun...

Bayrağım, kardeşimle
Oynarken aklıma
Sen geliyorsun...

İLKBAHAR

Yemyeşil çayırlarda,
Kuzular oynaşıyor,
Çiçekli badem dalı
Rüzgârda sallanıyor...

Kelebekler uçuyor,
Arılar bal yapıyor;
Hemen hemen herkeste
Bir çalışma başlıyor...

FÜSUN GÜRKUT

KARDEŞİM

Yumuk yumuk ellerin,
Kahverengi gözlerin,
Benim sevgili kardeşim.
Seni pek çok severim!..
Bir minicik yavrucakmış,
İki gözü iki çeşme,
Belli, bebeği kırılmış,
Aman, fazla ilişme!..

BERRAK ÇAĞLAYAN
(Cumhuriyet İlkokulu 3/B öğrencisi, Karşıyaka — İZMİR)

KARDEŞİM GÜL

Bir çiçekten almış adını,
Kimsede bulamadım tadını.
Gül gibi pespembe yüzü,
Gülüşü çınlatır evimizi.
Koklamam, solar diye,
Beni çok çok sever, niye?
Ana okuluna gider,
Öğrenir neler neler...

TÜLÂY KOZAN
(Mithat Paşa İlkokulu öğrencisi İSKENDERUN)

MELİH ULUPINAR
(Gazi İlkokulu, 4/A öğrencisi - BURDUR)

DENİZ

Mavi deniz, güzel deniz,
Yeşil, mavi, dalgalı, sessiz,
Bembeyaz köpükler içinde....
Çok severim ben denizi,
Artırıyor sevincimi,
Ben bir çakıltaşı olsaydım,
Denizden hiç çıkmazdım...

Bilmece Bildirmece

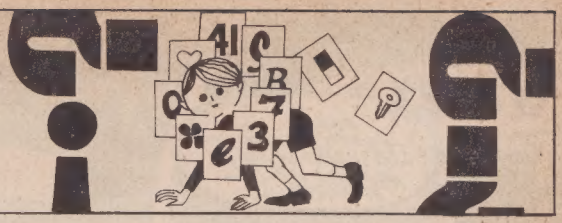

PİKNİKTE KİM NE GETİRDİ?

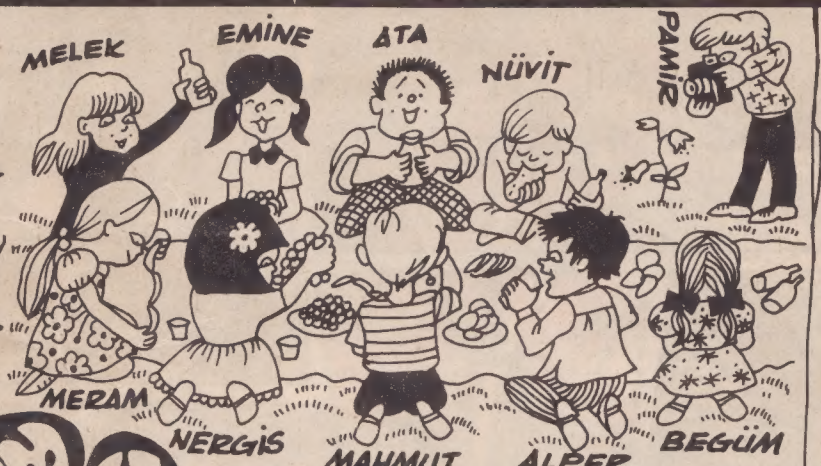

ÇOCUKLAR PİKNİK YAPMAYA KARAR VERMİŞLERDİ. YALNIZ, GETİRECEKLERİ YİYECEK VE İÇECEKLERİN KENDİ İSİMLERİYLE KAFİYELİ OLMASI ŞART KOŞULMUŞTU. ÇOCUKLARIN İSİMLERİNİ OKUYUP YANDAKİ YİYECEKLERDEN HANGİLERİNİ GETİRDİKLERİNİ BULABİLİR MİSİNİZ?

1	SODA	Melek
2	PASTA	Emine
3	SUCUK	NÜVİT
4	SOSİS	MERAM
5	KURABİYE	MAHMUT
6	VİŞNE	ALPER
7	ARMUT	PAMİR
8	KÖFTE	MAHMUT
9	DONDURMA	Begüm
10	EKMEK	PAMİR
11	KOKAKOLA	PAMİR
12	ÜZÜM	NERGİS
13	KİRAZ	MAHMUT
14	PEYNİR	ALPER
15	REÇEL	MERAM
16	SALAM	NÜVİT
17	ŞEKER	Emine
18	BİSKÜVİT	ALPER
19	AYRAN	ATA

KEDİ İLE KALECİ ARASINDA NE FARK VARDIR?

ÇÖZÜM: KEDİ TUTTUĞUNU YER KALECİ TUTAMADIĞINI... ATAR.

BU BİLMECELERİ BİLİYOR MUSUN?

SALYANGOZUN NEZLESİNDEN, KABLUMBAĞANIN SIRT, ZÜRAFANIN BOYUN AĞRISINDAN DAHA KÖTÜ BİR HAYVAN HASTALIĞI NEDİR?

ÇÖZÜM: KIRKAYAĞIN ROMATİZMASI Dir.

SAÇ NİÇİN SAKALDAN ÖNCE AĞIRIR?

ÇÖZÜM: SAKALDAN DAHA YAŞLIDIR DA ONDAN... Once ağarır.

bakımın

(Devamı var)